

σπουδαίον ἔργον, ὅπερ εἰς φῶς νὰ ἀγάγη ἐσκέφθη» (Βλ. τὴν αὐτὴν «Ἀνάπλασιν» σελ. 1043).

Οἱ ἀναγκῶσαι ἡμῶν γηθοσύνας βεβηχίως βλέπουσι ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὡς εἶχε πρό τινων δεκαετηρίδων τὸν ἀοίδιμον Ὁθωνα βασιλέα λόγῳ μόνον *ἑλέφ Θεοῦ* (von Gottes Gnaden=Θεοῦ χάριτι), οὕτω κέκτηται ἤδη σύλλογον *ἑλέφ Θεοῦ*, καὶ τοῦτο οὐχὶ *λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ!*

Καὶ ἔπειτα ξενιζόμεθα ὅτι ὁ ἐν Οὐατικανῶ δεσμώτης καὶ ἀπηνέστατος δεσμευτὴς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπιστήμης κόπτει ἐκάστοτε—*ἑλέφ Θεοῦ* καὶ αὐτός—νέα πίστει καὶ ἀληθείᾳ; *ἀλάθηστα νομίσματα!*

Ῥπερφυσικά ὄπλα πρὸς καταπολέμησιν τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ἄλλων ἡμῶν ἐχθρῶν.

— Ὁ *Λόγος* τῆς 13. Ἰουλίου, ποιούμενος λόγον περὶ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ἄλλων ἡμῶν ἐχθρῶν, παρατηρεῖ μετ' ἀγχινοίας πολιτικῆς ἀνεσιόκτου ὅτι, «ἐὰν ἡμεῖς ἐπολιτευόμεθα χριστιανικῶς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν θὰ ἐνικῶμεν διὰ τῆς ἀγάπης, καὶ θ' ἀφωπλίζομεν *ἀνευ φορικῶν ὄπλων*», ἧτοι διὰ μόνου τοῦ λόγου καὶ τοῦ «**ΛΟΓΟΥ**»! Συμφωνοῦμεν πληρέστατα καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ ποῦ πολιτικὸς ἀνὴρ ν' ἀκούσῃ! Πάντες παντελῶς ἐμωράνθησαν, καὶ οὐδεὶς ποτε δυστυχῶς διανοήθη νὰ θέσῃ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολέμου ἀντιπαντός ἐροδίου ἄλλου τὴν ἀγάπην τῶν θαυματουργῶν τοποτηρητῶν τοῦ κ. Μακράκη! Ἄλλὰ τότε — ἀνευ τοῦ ἀπλοῦ τούτου ὅπλου—πῶς θὰ νικηθῶσιν οἱ Βούλγαροι, πῶς θ' ἀφοπλισθῶσιν οἱ ἄλλοι ἡμῶν ἐχθροί; **Τάλαινα Πατρίς!**

Πρακτικαὶ συμβουλαί.

Ἀπομίμησις τοῦ ἔυλου τῆς ἐβένου. Διάφοροι μέθοδοι εἰσιν ἐν χρήσει πρὸς διάρρῃσιν καὶ στίλβωσιν τῶν ἔυλων τῆς κερασιάς, ἀπίδας κτλ. εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὄψιν τῆς ἐβένου. Εἰς τρόπον εἶνε καὶ ὁ ἑξῆς:

Παρασκευάζονται δύο διαλύσεις,			
1ον	Καμπεχιανοῦ ἔυλου	γραμμ.	50
	Θεϊκοῦ σιδήρου	»	12.5
	Ὑδατος	λίτρα	1.

Βράζονται ἄμω καὶ ἀποτελοῦσι τὴν πρώτην διάλυσιν. 2ον. Ρινίσματα σιδήρου 50 γραμμάρια ἐμβαπτιζονται ἐντὸς ἡμισείας λίτρας ὕδατος καὶ ἀποτελοῦσι τὴν δευτέραν διάλυσιν.

Μετὰ τὴν παρασκευὴν τούτων ἐμβαπτιζεῖται τὸ πρὸς καταργασίαν ἔυλων ἐντὸς τῆς πρώτης διαλύσεως θερμῆς οὐσῆς ἵνα διαποτισθῇ, καὶ μετὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ ξήρανον διαβρέχεται διὰ τῆς δευτέρας· ἀφίεται νὰ ξηρανθῇ καλῶς καὶ ἀκολούθως προστριβεται ἡ ἐπιφάνειά του διὰ συμριδοχάρτου λεπτοτάτου καὶ λειανεται. Πρὸς τοιαύτην χρῆσιν πρέπει νὰ γίνηται χρῆσις ἔυλων ὑγίων, στερεῶν καὶ συμπαγῶν.

Κατὰ τῶν κεντημάτων τῶν ἐντόμων. Διὰ τοὺς χωρικοὺς ἴδια καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐξοχαῖς ζῶντας, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὰ κεντήματα τῶν σφηκῶν, μελισσῶν καὶ λοιπῶν ἐντόμων, συμβουλεύομεν τὸ ἑξῆς ἀπλούστατον καὶ προχειρότατον μέσον: Εὐθὺς ὡς κεντηθῇ τις καὶ ἀρχίσῃ ἡ ἐξοδισμὸς τοῦ μέρους, πρέπει νὰ προστριφῇ αὐτὸ καλῶς διὰ κοινοῦ ψαγειρικοῦ ἄλατος βεβρεγμένου· ἀμέσως ἡ ἐξοδισμὸς ἐξαφανίζεται ὁ δὲ πόνος καὶ καταπαύει.

Ἄλοιφή κατὰ τῆς ἐκδερματίσεως. Διὰ τοὺς κυνηγούς, τοὺς πελοπόρους, τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἰπ-

πεῖς καὶ ἐν γένει διὰ πάντα ὑποχρεωμένον, νὰ πελοπορῇ ἢ νὰ ἰππεύῃ συνεχῶς κατὰ τὸ θέρος καὶ νὰ πάσῃ ἕνεκα τούτου ἀπὸ ἐκδερματίσιν (ἐξέδαρμα) μεταξὺ τῶν σκελῶν ἢ ὀπισθεν τῶν γονάτων, συνιστάται ἡ πρόστριψις τοῦ ἐκδερματίσθεντος μέρους διὰ τῆς ἑξῆς ἀλοιφῆς, ἣν πρέπει νὰ προηθευθῇ τις ἐκ τοῦ φαρμακείου:

30	gr.	glycerolé d' amidon
4	»	goudron

Ἡ ἀλοιφή αὕτη εἶναι εὖσμος καὶ χρησιμεύει οὐ μόνον ὡς θεραπευτικὸν μέσον μετὰ τὴν ἐκδερματίσιν, ἀλλὰ καὶ ὡς προφυλακτικὸν πρὸ τῆς παθίσεως· διὸ καλὸν ἦθελεν εἶσθαι ἐστρατιώται, ἰππεῖς καὶ λοιποί, οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν ἐκδερματίσιν, ν' ἀλειφῶσιν ἐλαφρῶς τὰ μέρη ἐκεῖνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πορείας.

Δ Η Δ Ω Σ Ι Σ

Τὸ σημερινὸν φύλλον τοῦ **Προμηθέως** ἐκδίδεται δωδεκασέλιδον ἀντιπροσωπεῖον, καὶ τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, καθ' ἣν δὲν θέλει ἐκδοθῆ ὁ **Προμηθεὺς** ἕνεκα τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ εἰρημένου λόγου.

Αἱ μικραὶ δ' ὅμως αὐταὶ ἐλλείψεις δαψιλῶς ἀναπληρωθῆσονται προσεχῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ»

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2. Ἰουλίου 1891.

Κύριοι συντάκται,

Καλοὶ καὶ ἄξιοι (!) εἴσθε, ἀλλὰ διατί νὰ ἀνταπαντᾶτε; (!) Ὅ,τι θέλετε γράψατε (!), ἀλλ' ἅμα τὸ γράψατε, ἔχει πλέον ἕκαστος τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαρτίσεως, καὶ ἔπειτα ἔρχεται ἡμέσως ἡ δίκη τοῦ κοινόν (!). Ὑμεῖς ὅμως δὲν πράττετε τοῦτο (!), ἀλλὰ ἀνταπαντᾶτε (!), ὅπερ δὲν εἶνε καλόν (!), διότι ἀντιβάλλεται οὕτως ἐπ' ἄπειρον ἡ ἀπόφασις τοῦ κοινού (!). Πολλοὶ δέ, ἐν ᾧ ἐπεθύμουν, δὲν ἀπαντῶσιν εἰς ὑμᾶς, διὰ τὸν φόβον ὅτι καὶ ὑμεῖς θὰ ἀνταπαντήσητε εἰς αὐτούς (Αὐτὸ μάλιστα!). Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἤθελον νὰ εἶπω πολλὰ ἐναντίον τοῦ «Προμηθέως», ἀλλὰ μετὰ σκέψιν ὤριμον (!) παρῆλπον τοῦτο, διότι ἐπέισθην βασιμῶς (!) ὅτι καὶ ὁ «Προμηθεὺς» θὰ εἶπῃ πολλὰ ἐναντίον μου (Πολλὸ καλὰ ἐπέισθητε!), καὶ οὕτω δὲν θὰ ἐννοήσῃ τὸ κοινὸν τίς ἔχει δίκαιον (!!!). Νομίζω λοιπὸν καλὸν ν' ἀλλάξῃτε σύστημα (!), καὶ συγγνώμην διὰ τὰς ἄλλως σωστάς (!!!) συμβουλάς.

ΝΕΣΤΑΡ.

Ἄπάντησις τοῦ «Προμηθέως».

Πλήττομεν, ἀσφικτιώμεν, πνιγόμεθα ἐπὶ τῇ πνιγρῶ, ἐπὶ τῇ *σεσηπείᾳ* λογικῇ τοῦ *ἐπικρισιογούριου* πάσχοντος κακοδαίμονος τούτου γεροντίου (ὡς εἰκαζόμεν ἐκ τῆς γραφῆς, ἐκ τῆς ὑπογραφῆς καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς), καὶ νῦν πρῶτον κατανοοῦμεν τίνα οὐσίαν, τίνα ἀλήθειαν κέκτηται ἡ περὶ ἀκαταλόγιστου τῶν γερόντων, «ὅσοι ἀπὸ ἀσθένειας τοῦ γήρατος ἀπέβαλον τοῦ νοῦς των τὴν χρῆσιν», γνώμη τοῦ Ποινικοῦ ἡμῶν Νόμου (ἄρθρ. 86, 3). Ἄλλο οὐδὲν νὰ εἶπωμεν ἔχομεν. Σιωπῶμεν μετ' ἀφράτου βδελυγμίας!

Τύπ εις Πάσκοφ, καὶ Βεργιανίτου.